

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, Požega

Poslovni broj:Pn-55/2024-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, u ime Republike Hrvatske, po sucu ovoga suda Snježani Polgar, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Marijana Martinović iz Kantrovaca 19, OIB 37132045447, koga zastupa punomoćnik Ivan Bošković, odvjetnik iz Požege, protiv I-tuženika Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB 94472454976 koga zastupa Odvjetničko društvo Grgić i partneri Zagreb, Pisarnica u Osijeku, i II-tuženika Hrvatski ured za osiguranje Zagreb, Martićeva 71, OIB 38922958547, koga zastupa punomoćnik Zlatko Zvonarević, odvjetnik iz Osijeka, radi naknade štete v.p.s 23.833,76 EUR, nakon glavne rasprave zaključene dana 16. ožujka 2026. godine, u nazočnosti opunomoćenika stranaka, na temelju članka 335. st. 4. ZPP-a, dana 14. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se I. tuženiku Adriatic osiguranju d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB 94472454976 da tužitelju Marijanu Martinoviću iz Kantrovaca 19, OIB 37132045447, na ime neimovinske štete isplati iznos od 9.470,26 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. veljače 2019. pa do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023.g. do 31.12.2023.g. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 1. siječnja 2024. god. do konačne isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana., dok se tužitelj odbija sa preostalim dijelom zahtjeva na ime neimovinske štete u iznosu od 4.011,11 EUR.

II. Nalaže se I. tuženiku Adriatic osiguranju d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB 94472454976 da tužitelju Marijanu Martinoviću iz Kantrovaca 19, OIB 37132045447, na ime imovinske štete plati iznos od 2.627,92 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je

na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja na taj iznos teče od 14. svibnja 2026. pa do isplate, sve u roku od 15 dana., dok se tužitelj odbija sa preostalim djelom tužbenog zahtjeva na ime imovinske štete u iznosu od 447,99 EUR.

III. Nalaže se II. tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje Zagreb, Martićeva 71, OIB 38922958547, da tužitelju na ime neimovinske štete isplati iznos od 5.850,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. veljače 2019. pa do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023.g. do 31.12.2023.g. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 1. siječnja 2024. god. do konačne isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se tužitelj odbija sa preostalim dijelom zahtjeva na ime neimovinske štete u iznosu od 122,53 EUR.

IV. Nalaže se II. tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje Zagreb, Martićeva 71, OIB 38922958547, da tužitelju na ime imovinske štete isplati iznos od 1.313,96 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja na taj iznos teče od 14. svibnja 2026. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

V. Odbija se tužitelj u odnosu na I. tuženika Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB 94472454976, sa zahtjevom na ime odvjetničkog troška u iznosu od 1.244,28 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. siječnja 2018. odnosno od 13. veljače 2019. i 1. travnja 2019. pa do isplate.

VI. Odbija se tužitelj u odnosu na II. tuženika Hrvatskom uredu za osiguranje Zagreb, Martićeva 71, OIB 38922958547, sa zahtjevom na ime odvjetničkog troška u iznosu od 414,76 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. veljače 2019. pa do isplate.

VII. Nalaže se I. tuženiku Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB 94472454976, da tužitelju Marijanu Martinoviću iz Kantrovaca 19, OIB 37132045447, naknadi troškove parničnog postupka u iznos od 3.511,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 14. svibnja 2026. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te

godine, koja na taj iznos teče od 14. svibnja 2026. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

VIII. Nalaže se II. tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje Zagreb, Martićeva 71, OIB 38922958547, da tužitelju Marijanu Martinoviću iz Kantrovaca 19, OIB 37132045447, naknadi troškove parničnog postupka u iznos od 2.360,62 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 14. svibnja 2026. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja na taj iznos teče od 14. svibnja 2026. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

IX. Odbija se I. tuženik Adriatic d.d. Zagreb sa zahtjevom na ime troškova parničnog postupka u iznosu od 25.000,00 HRK/3.318,07 EUR, a to u odnosu na povučeni dio tužbenog zahtjeva (135.000,00 HRK).

X. Odbija se II. tuženik Hrvatskog ureda za osiguranje Zagreb sa zahtjevom na ime troškova parničnog postupka u iznosu od 11.250,00 HRK/1.493,13 EUR, a to u odnosu na povučeni dio tužbenog zahtjeva (40.000,00 HRK).

Obrazloženje

1. Marijan Martinović podnio je tužbu protiv I. tuženika Adriatic d.d. Zagreb i II. tuženika Hrvatskog ureda za osiguranje Zagreb.

1.1. Ističe da se dana 18. kolovoza 2017. dogodila prometna nesreća u Bankovcima ispred kućnog broja 1b. Do prometne nesreće došlo je na način da je vozač osobnog automobila marke Renault Clio, njemačke registarske oznake WNXB9845D pretjecao osobni automobil Volkswagen Golf, registarskih oznaka PŽ639DB u kojem su se nalazili tužitelj kao vozač te Pavo Martinović, sin tužitelja kao suvozač. Osobni automobil Renault Clio naletio je na osobni automobil Fiat Punto, registarskih oznaka PŽ159BT koji se uključivao sa sporedne ceste pri čemu se vozač osobnog automobila Fiat Punto nije uvjerio može li bez opasnosti za druge sudionike izvršiti radnju uključivanja u promet. Nakon sudara, automobil marke Fiat Punto ostao je na mjestu nesreće, automobil marke Renault Clio sletio je u lijevu stranu i zaustavio se u ogradi obiteljske kuće, dok je automobil marke Golf prilikom slijetanja u desni putni kanal svom silinom udario u betonski kolni ulaz.

1.2. Protiv vozača automobila marke Fiat Punto, Tihomira Profusa, donesen je pravomoćni kazneni nalog zbog počinjenja kaznenog djela izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu iz članka 227. stavak 1. Kaznenog zakona. Vozač automobila Renault Clio, Neno Martić doprinio je štetnom događaju iz razloga što je nepropisno pretjecao automobil Volkswagen Golf, u kojem se nalazio tužitelj sa svojim sinom, na mjestu gdje isto nije dozvoljeno prema oznakama na kolniku uslijed kojeg pretjecanja je naletio na automobil Fiat Punto, koji se uključio u promet na cesti s pravom prvenstva bez da provjeri da istu radnju može obaviti na siguran način.

1.3. Dakle, vozač Renault Clia, inozemnih registarskih oznaka pretjecao je na dijelu kolnika na kojemu je pretjecanje zabranjeno, dok je prometna nesreća uzrokovana prvenstveno radnjom osiguranika I tuženika koji nije uočio osobni automobil Renault Clio koji mu se nalazio u desnoj prometnoj traci gledajući iz smjera kretanja osiguranika I-tuženika, uslijed čega je došlo do sudara između osiguranika I-tuženika i II-tuženika te tužitelja koji je pretrpio najteže posljedice njihovog kršenja prometnih propisa, a čime su oba vozača doprinijela prometnoj nezgodi i uzrokovali štetu tužitelju.

1.4. Odgovornost vozača Fiat Punta bila je osigurana kod Jadranskog osiguranja d.d. broj police 068300657376, dok je odgovornost vozača Renault Clia, njemačke registarske oznake osigurana kod Huc coburg osiguranja, broj police D/5521/609/906837-C.

1.5. Tužitelj potražuje naknadu pretrpljene imovinske štete i pretrpljene neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti - povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje. Ističe da je nakon prometne nesreće kratko izgubio svijest te je imao rupu u sjećanju. U kolima hitne medicinske pomoći ordiniran mu je tramadol u dozi od 100 mg radi ublažavanja srednje teške do teške boli. Po prijemu u Hitni bolnički prijem pregledan je od strane dežurnog kirurga, učinjena je radiološka obrada te mu je postavljena dijagnoza otvorenog prijeloma lijeve potkoljenice te kontuzija lijeve klavikularne regije uz hematoma i ekskorijaciju. Rtg snimke lijevog gležnja pokazuju multigfragmentarnu intraartikularnu frakturu tibije s pomacima te supramaleolarnu frakturu fibule. Lijeva potkoljenica je imobilizirana širokom natkoljениčnom longetom i ordinirana je po protokolu antitetanička profilaksa imunoglobina protiv tetanusa i tetanusni toksoidom. Tužitelj je potom hospitaliziran na odjelu traumatologije i ortopedije OŽB Požega. Postavljena mu je definitivna dijagnoza: pilon frakture lijeve tibije te otvorene supramaleolarne frakture lijeve fibule. Isti dan je učinjen hitni kirurški zahvat osteosinteze maleola lijeve fibule trećinskom pločicom s pet vijaka, osteosinteza lijeve tibije s dva pritezna i jednim maleolarnim vijkom te neutralnom pločicom i vijcima. Također je učinjena transsindesmotska tibiofibularna fiksacija i primarna obrada rane nad lijevom fibulom. Postooperativni tijek te boravak na odjelu protekao je uredno, a kontrola rtg snimke lijeve potkoljenice pokazala je stanje iza frakture tibije i fibule, nakon osteosinteze bez dislokacije ulomaka.

1.6. Tužitelj je u dobrom stanju uz štake otpušten na kućnu njegu 25. kolovoza 2017. uz preporuku potpunog rasteretnog hoda sa štakama, mirovanje s operiranom nogom na povišenom, uzimanje antibiotika i analgetika po potrebi. U kontrolnim pregledima u traumatološkoj ambulanti uviđa se da rana uredno cijeli, odstranjeni su šavi i započeto je s fizikalnom terapijom. Daljnjim kontrolnim pregledima utvrđeno je zadovoljavajuće stanje i u nalazima nadležnoga liječnika navedena je dijagnoza posttraumatskog stresnog poremećaja i povremeno je trošio Normabel i Qpin.

1.7. Za vrijeme od štetnog događaja do podnošenja tužbe tužitelj nije mogao svojom masom opterećivati lijevu nogu budući da nije došlo do koštane pregradnje na mjestu prijeloma. Nakon operativnog zahvata tužitelj je dugo hodao s dvije štake, a i dalje se ne može punom tjelesnom masom osloniti na lijevu nogu, a funkcija gležnja lijeve noge je slabija nego prije ozljede. Tužitelju su česte senzacije u stopalu u smislu

povremenih bolova, oticanja, ukočenosti i slabosti stopala. Također, tužitelj kao otac 10-ero djece nije u mogućnosti obavljati poslove koje je do ozlijede obavljao, odnosno, poslove obavlja otežano uz prisutne bolove u lijevoj nozi. Tužitelj trpi trajne posljedice ozljeđivanja manifestirane u ograničenoj pokretljivosti stopala uslijed denervacije živca lijeve noge.

1.8. Tužitelj je za vrijeme nesreće i postoperativno trpio bolove jakog intenziteta barem 15 dana što uključuje nesvjesticu prilikom prometne nesreće i nelagodnosti tijekom primarnog liječenja u vidu hospitalizacije, vezanosti za krevet, operativnoj imobilizaciji lijeve noge metalnim fiksatorom itd. Zatim je tužitelj trpio bol srednjeg intenziteta barem 2 mjeseca pretežno kao posljedicu ozlijede, ali i uslijed neugodnosti u tijeku liječenja kao što je rengendsko snimanje, operacija, primanje infuzije, previjanje rana, odstranjivanje šavova, uporaba invalidskih kolica. Završno, tužitelj je trpio bolove slabijeg intenziteta barem 9 mjeseci. Kroz to vrijeme tužitelj je samostalan, pokretan uz dvije štake ali limitiran u obavljanju svakodnevnih životnih aktivnosti zbog ovisnosti o štakama. U tom periodu tužitelj je doživljavao daljnje nelagodnosti u tijeku liječenja u vidu upotrebe štaka, posjećivanje doktora, trajanje rehabilitacijskog postupka i slično.

1.9. Tužitelj je trpio primarni strah jakog intenziteta u trenutku nesreće te kratko vrijeme nakon nesreće u trajanju od dva dana dok je bio u strahu za vlastiti život, život sina kao suputnika u automobilu. Sekundarni strah jakog intenziteta trpio je još najmanje 8 dana, a koji se manifestira kao strah od ishoda od liječenja, operacije, kao i uslijed nelagoda prilikom liječenja, srednjeg intenziteta barem 30 dana u vidu straha od ishoda postoperacijskog oporavka, zabrinutost za buduću mogućnost uzdržavanja svoje dvanaestočlane obitelji, te slabog intenziteta barem 9 mjeseci manifestira u strahu od nepotpunog oporavka koji će rezultirati trajnim ozljedama čime bi ograničio vlastitu mogućnost skrbi za vlastitu obitelj, uslijed kojeg straha je tužitelj postao napet, nervozan, anksiozan i poremećenog redovnog ciklusa spavanja.

1.10. Također je nastupila i naruženost lijeve potkoljenice koja je vidljiva kao rupa na lijevoj potkoljenici koja je od svibnja do listopada zbog nošenja trake od odjeće vidljiva i trećim osobama. Isto tako, trećima je vrlo uočljiva i hromost, šepanje tužitelja uslijed činjenice da ima lijevu nogu kraću od desne što kod trećih izaziva sažaljenje, a kod tužitelja posramljenost i osjećaj manje vrijednosti.

1.11. Kao posljedica štetnog događaja za tužitelja je nastupilo smanjenje životnih aktivnosti koje iznosi barem 45%, a koje se očituje u zaostalom trajnom stanju ograničenog korištenja lijeve noge, činjenice da je tužitelju lijeva noga kraća od desne, čime je isti znatno ograničen obavljati nužne poslove koji su potrebni za uzdržavanje vlastite obitelji. Tužitelj je 50-godišnjak koji sitnim fizičkim poslovima koje obavlja drugima privređuje određeni novčani iznos. Isto tako, najviše je bio fizički angažiran oko skrbi za vlastiti dvanaestočlanu obitelj, u naravi pri nabavi živežnih namirnica, cijepanju drva, radu u vrtu, nošenje većeg tereta, a koje aktivnosti su zahtijevale cjelodnevni angažman. Smanjenje životnih aktivnosti kod tužitelja uzrokuje depresivnost, anksioznost kako u društvu tako i u obitelji.

1.12. Tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć i njega nekvalificirane osobe za vrijeme liječenja u prva tri mjeseca kumulativno 6 sati dnevno, a pomoć i njega odnosila se pri

odijevanju, nabavci živežnih namirnica, obavljanju fizičkih poslova poput cijepanja drva i slično.

1.13. Slijedom navedenog tužitelj na ime neimovinske šteta potražuje iznos od 185.000,00 HRK i to za fizičke bolove iznos 39.000,00 HRK, za pretrpljeni strah 30.000,00, za naruženost iznos od 16.000,00 HRK i za smanjenje životnih aktivnosti iznos od 100.000,00 HRK. Na ime imovinske štete potražuje iznos od 152.250,00 HRK i to za tuđu pomoć i njegu iznos od 81.750,00 HRK, iznos na ime buduće pomoći i njege za razdoblje od 5 godina unaprijed iznos od 50.000,00 HRK, na ime štete na automobilu iznos od 8.000,00 HRK i na ime troškova zastupanja po odvjetniku iznos od 12.500,00 HRK.

1.14. Tužitelj ističe da se obratio I. tuženiku (ranije Jadransko osiguranje d.d.) sa zahtjevom za naknadu imovinske i neimovinske štete te je I. tuženik ističući suodgovornost II. tuženika u omjeru od 70% isplatio 5.4.2018. nesporni iznos od 4.200,00 HRK na ime oštećenja na vozilu, a na ime neimovinske štete isplatio je 8.4.2019. nesporni iznos od 11.900,00, nadalje je na ime neimovinske štete isplatio nesporni iznos od 2.100,00 HRK dana 23.7.2019. te je 23.1.2020. isplatio dodatni iznos 2.800,00 HRK na ime naknade neimovinske štete. Ukupno je na ime neimovinske štete isplatio iznos od 16.800,00 HRK.

1.15. Navodi da se obratio i Hrvatskom uredu za osiguranje sa zahtjevom za naknadu štete međutim da je isti odbio odštetni zahtjev kao neosnovan.

1.16. Tužitelj smatra tuženike odgovornim za štetu, na način da je osiguranik I. tuženika odgovoran za barem 70% dijela štete, dok doprinos II. tuženika procjenjuje na maksimalnih 30%.

1.17. Sukladno navedenim doprinosima te isplaćenoj šteti od strane I. tuženika, tužitelj predlaže da sud naloži I. tuženiku na ime isplate imovinske štete iznos od 67.375,00 HRK, na ime neimovinske štete iznos do 112.700,00 HRK, na ime odvjetničkog troška iznos od 9.375,00 HRK te rentu u iznosu od 573,10 HRK počevši od dana pravomoćnosti presude pa na dalje dok za to budu postojali zakonski uvjeti, sve sa pripadajućom zateznom kamatom.

1.18. Tužitelj predlaže da sud naloži II. tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje na ime imovinske štete isplatu iznosa od 30.675,00 HRK, na ime neimovinske štete iznos do 55.500,00 HRK, na ime odvjetničkog troška iznos 3.125,00 HRK, te rentu na ime troška tuđe pomoći i njege iznos od 249,90 HRK, sve sa pripadajućom zateznom kamatom.

2. II. Tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, i to osnovi i visini tužbenog zahtjeva, smatrajući da je takav tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti.

2.1. Oспорava tvrdnju tužitelja da je odgovoran za uzrokovanje ove prometne nesreće u omjeru od 30 %, smatrajući da na strani njegovog osiguranika nema odgovornosti. Iz dostavljene dokumentacije je jasno vidljivo da radnja osiguranika II-tuženika nije u uzročno-posljedičnoj vezi s prometnom nesrećom, kao i da bi do nesreće došlo i u

slučaju da osiguranik II-tuženika nije vršio pretjecanje, pa je jasno da njegova radnja uopće nije razlog prometne nesreće, niti u 30 % udjela. U prilog tome ide i činjenica da je protiv osiguranika I tuženika donesen kazneni nalog zbog kaznenog djela izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu iz članka 227. st. 1. KZ-a, dok osiguranik II-tuženika nije niti osumnjičen niti proglašen krivim za prekršajno ili kazneno djelo u svezi ove prometne nesreće. Također, iz navoda tužitelja gdje navodi da će suodgovornost osiguranika II-tuženika biti utvrđiva tek provođenjem prometnog vještačenja, vidljivo je da i tužitelj smatra da u ovom trenutku ne postoje konkretni dokazi o odgovornosti osiguranika II-tuženika. Stoga ostaje kod tvrdnji kojima osporava odgovornost svojeg osiguranika.

2.2. U odnosu na strukturu i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva naknade imovinske i neimovinske štete, II-tuženik osporava osnovu i visinu svih tužbenih zahtjeva.

3. I. tuženik Adriatic osiguranje d.d. priznaje kao neprijepornu činjenicu da se dana 18.08.2017 g. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo reg. oznake PŽ 159-BT za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao kod I. tuženika sklopljen – temeljem članka 22. stavak 1). Zakona o obveznim osiguranjima u prometu¹ (dalje u tekstu: ZOOP/05) – ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog: a) tjelesne ozljede, b) smrti, c) narušavanja zdravlja i d) uništenja ili oštećenja stvari.

3.1. Ne osporava da se dana 18 kolovoza 2017. godine dogodio štetni događaj – prometna nezgoda u kojoj su sudjelovali tužitelj Marijan Martinović sa osobnim automobilom marke Volkswagen Golf, reg. oznaka PŽ 639 DB, osiguranik I tuženika Tihomir Profus s osobnim vozilom marke Fiat Punto reg. oznake PŽ 159 BT i osiguranik II tuženika Neno Martić s osobnim automobilom marke Renault clio, reg. oznaka WNXB 9845(D).

3.2. Prema čl. 1072. st. 1 i 2 ZOO-a kad je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj, ako postoji obostrana krivnja, svaki vlasnik odgovara drugome za njegovu štetu razmjerno stupnju svoje krivnje.

3.3. I tuženik drži da je doprinos osiguranika II tuženika znatno veći nego što tužitelj navodi u tužbi. Osiguranik I tuženika je proglašen krivim Kaznenim nalogom Općinskog suda u Požegi br: K-22/2018. godine da je počinio kazneno djelo iz čl. 227. st. 1 i 2 KZ.. Iz navedenog kaznenog naloga je vidljivo da nije proveden dokaz prometnim vještačenjem na okolnost nastanka šetnog događaja.

3.4. I. tuženik ističe da su tri temeljna načela kojih se vozač prije započinjanja pretjecanja mora pridržavati a to su dopuštenost, mogućnost, i bezopasnost pretjecanjem vozila na mjestu gdje nije dopušteno (puna linija i raskrižje). Ističe da nije bila ispunjana niti jedna pretpostavka da bi osiguranik II tuženika Neno Martić sa vozilom Renault Clio vršio radnju pretjecanja.

3.5. I tuženik smatra da vozač vozila Renaul Clio, Neno Martić nije prilagodio brzinu kretanja vozila osobinama i stanju ceste tako da se može pravodobno zaustaviti pred svakom zaprekom koju u konkretnim uvjetima može predvidjeti kao i postupiti prema prometnom pravilu i znaku. Budući da se približavao raskrižju na kojemu se nalazilo

autobusno ugibalište te puna linija, osiguranik II tuženika Neno Martić, kao vozač vozila Renault Clio, nije se smio upustiti u radnju pretjecanja jer radnja pretjecanja bila je zabranjena zbog pune linije i raskrižja, te sukladno navedenom prilagoditi brzinu osobinama i stanju ceste. I tuženik drži da zbog navedenih propusta osiguranika II tuženika njegov doprinos nastanku štetnog događaja je 70% a doprinos osiguranika I tuženika iznosi 30%.

3.6. I Tuženik osporava i visinu neimovinske štete koju tužitelj potražuje tužbom. Smatra da težina povreda prava osobnosti tužitelja ne opravdaju navedene iznose koje tužitelj potražuje tužbom. Isplatio je tužitelju ne ime nespornog dijela neimovinske štete iznos od 16.800,00 kuna, sukladno doprinosu svog osiguranika kao i težini povrede prava osobnosti. Iznos preko navedenog, I tuženik osporava.

3.7. Nadalje I tuženik se protivi visini i opsegu tuđe pomoći i njege koju tužitelj potražuje tužbom, naročito da je tužitelju zbog posljedica prometne nezgode potrebna trajna tuđa pomoć i njega.

3.8. Predlaže da se kao prethodno pitanje utvrdi da li je tužitelj stekao uvjete da ostvari prava koja mu pripadaju prema Zakonu o socijalnoj skrbi, i to naknadu za tuđu pomoć, naknadu za osobnu invalidninu i naknadu za rehabilitaciju.

3.9. Tužitelj tužbom traži satnicu tuđe pomoći njege u iznosu od 25 kuna po satu. I tuženik ističe da je sudska praksa Županijskog suda u Slavonskom Brodu zauzela stav da sat tuđe pomoći i njege medicinski nekvalificirane osobe iznosi 15 kuna po satu. Stoga se I tuženik protivi zahtjevu tužitelja da visina sata tuđe pomoći i njege iznosi 25 kuna sat.

3.10. U cijelosti se protivi zahtjevu tužitelja za troškovima zastupanja po odvjetniku dok se postupak pravomoćno ne okonča. I tuženik smatra da navedeni trošak odvjetnika nije dospio te predlaže da sud odbaci navedeni tužbeni zahtjev.

3.11. Na vozilu tužitelja je nastupila totalna šteta, te je I tuženik isplatio nesporni iznos od 4.200,00 kuna. Preko navedenog iznosa I tuženik u cijelosti osporava svoju obvezu.

3.12. I. Tuženik se protivi z.z. kamati koju tužitelj potražuje tužbom. Smatra da tužitelj ne može potraživati z.z. kamatu na neimovinsku štetu od dana 13 veljače 2019 godine do isplate.

4. Očitujući se na navode odgovora na tužbu prvenstveno, a u odnosu na navode I. tuženika iz točke III. odgovora na tužbu, da težina povrede prava osobnosti tužitelja ne opravdava iznose postavljene u tužbenom zahtjevu, tužitelj smatra kako je navedeni stav pogrešan, a što je jasno vidljivo iz dostavljene medicinske dokumentacije za tužitelja. Glede činjenice visine postavljenog tužbenog zahtjeva, kao i cjelokupne zdravstvene slike tužitelja prije i poslije prometne nesreće tužitelj predlaže provođenje medicinskog vještačenja. Iako sud nije vezan orijentacijskim kriterijima VSRH-a, ukazuje na povećanje iznosa pravične novčane naknade za 50 % te će tužitelj, u skladu s tom činjenicom, po provođenju medicinskog vještačenja vjerojatno i povećati tužbeni zahtjev.

4.1. Tužitelj ističe da nije jasno o kojoj naknadi za rehabilitaciju lamentira prvotuženik. Postoji pravo na profesionalnu rehabilitaciju čija je intencija osposobljavanje za rad

osoba s preostalom radnom sposobnošću, a s obzirom na svoj invaliditet, pa utoliko nije jasno što pod naknadom za rehabilitaciju prvotuženik podrazumijeva. U odnosu na prvotuženikov prigovor koji se tiče vrijednosti satnice kod tuđe pomoći i njege, a kojim navodi da je sudska praksa Županijskog suda u Slavonskom Brodu zauzela stav da sat tuđe pomoći i njege medicinski nekvalificirane osobe iznosi 15 HRK po satu, ističe da je takav stav prvotuženika pogrešan i u neskladu sa ovlašću suda da u svakom konkretnom slučaju zauzme stav o visini vrijednosti jednog sata nekvalificirane tuđe pomoći i njege. Naime, iz sudske prakse jasno se daje zaključiti kako nigdje nije određen fiksni iznos za pojedini sat, da takav iznos uvelike varira, a kao možebitan kriterij uzima se visina plaće osobe koja se u mjestu prebivališta bavi pružanjem pomoći i njege. Iz visine plaće dobiva se visina satnice za navedenu osobu. U slučaju da takve osobe nema u mjestu prebivališta osobe koja potražuje naknadu za tuđu pomoć i njegu sud slobodno o tome odlučuje. Ukoliko prvotuženik i dalje inzistira na tome da je iznos takvog sata za naknadu tuđe pomoći i njege 15,00 HRK, tužitelj predlaže sudu naložiti tuženiku pribavu podataka o tome od strane nadležnih tijela.

4.2. Završno, a glede tuženikova prigovora glede kamata u odnosu na neimovinsku štetu ističe da su navodi tuženika kojim osporava početak dospijeca zateznih kamata kod neimovinske štete pogrešni. Naime, u konkretnom slučaju treba se primjenjivati Zakon o sigurnosti prometa na cestama budući da je isti *lex specialis* u odnosu na Zakon o obveznim odnosima. U tom smislu čl. 12. st. 4. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14) propisuje da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 1. ovog članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. U tom smislu govori presuda Županijskog suda u Splitu pod brojem GŽ-3392/2015 od 21. prosinca 2016

4.3. U odnosu na navode drugo tuženika, tužitelj smatra kako je pogrešan stav drugotuženika da radnja osiguranika drugotuženika nije u uzročno – posljedičnoj vezi s prometnom nesrećom te da bi do prometne nesreće došlo i u slučaju da osiguranik drugotuženika nije vršio radnju pretjecanja. Naime, iako je osiguranik prvotuženika prvenstveno odgovoran za štetni događaj, a što je i opisano u tužbi i što proizlazi iz sadržaja pravomoćne kaznene presude kojom je parnični sud i vezan, o odgovornosti osiguranika drugotuženika moguće je zaključiti i bez provođenja prometnog vještačenja, budući da je osiguranik drugotuženika izvršio radnju pretjecanja osobnog automobila tužitelja na mjestu gdje isto nije bilo dozvoljeno, a pri čemu nije od velikog značaja da li je osiguranik drugotuženika vidio automobil koji se kretao iz sporedne ulice jer radnja pretjecanja na tom području svakako nije bila dozvoljena, a osiguranik drugotuženika je bio dužan tu zabranu pretjecanja poštovati. Ističe da je i logički nonsens da osiguranik drugotuženika ne bi bio suodgovoran za nesreću. Nedvojbeno je da protupravna radnja osiguranika drugotuženika, pod pretpostavkom da se isključi iz kauzalnog tijeka, automatizmom isključuje i nastanak prometne nesreće i svih njezinih posljedica. Da osiguranik drugotuženika nije pretjecao na mjestu na kojemu je pretjecanje zabranjeno, ne bi došlo niti do sudara između vozila osiguranika prvotuženika i osiguranika drugotuženika, niti do posljedično nastale štete za tužitelja. Stoga, pogrešan je stav da bi do prometne nesreće došlo i da osiguranik II. tuženika nije izvršavao radnju pretjecanja te je u skladu s tim i odgovornost osiguranika II. tuženika u omjeru od maksimalno 30% kako je i vidljivo iz same tužbe. U skladu sa

svime ranije navedenim tužitelj smatra kako su navodi tuženika iz podnesenih odgovora na tužbu promašeni s pravne strane te u skladu s time predlaže se naslovljenom sudu, nakon provedenog postupka, usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti te naložiti tuženicima podmirenje troškova parničnog postupka tužitelju.

5. Nesporan je nastanak štetnog događaja te pasivna legitimacija tuženih.

5.1. Prijeporna je odgovornost osiguranika II. tuženika za nastanak prometne nezgode, doprinos sudionika prometne nezgode nastanku iste te visina tužbenog zahtjeva i tijekom zakonskih zateznih kamata. Također je prijeporan osnov potraživanja na ime rente.

6. Nakon provedenog medicinskog vještačenja tužitelj je na glavnoj raspravi održanoj 25.10.2021. (list 222), smanjio tužbeni zahtjev tako da u odnosu na I. tuženika na ime imovinske štete umjesto iznosa od 67.375,00 HRK potražuje iznos od 23.100,00 HRK, na ime neimovinske štete umjesto iznosa od 112.700,00 HRK potražuje iznos od 101.500,00 HRK dok je povukao zahtjev na ime rente.

6.1. U odnosu na II. tuženika na ime imovinske štete umjesto iznosa od 30.675,00 HRK potražuje iznos 9.900,00 HRK a na ime neimovinske štete umjesto iznosa do 55.500,00 potražuje iznos od 45.000,00 HRK dok je povukao zahtjev na ime rente.

6.2. Tužitelj na ime neimovinske štete potražuje iznos od 146.500,00 HRK a na ime imovinske štete 33.000,00 HRK. Ukupno potražuje na ime štete 179.500,00 HRK.

7. Tuženici su se na istoj raspravi suglasili sa povlačenjem dijela tužbenog zahtjeva ali potražuju trošak postupka prema vrijednosti povučenog dijela.

8. Sud je donio odluku nakon provedenog dokaznog postupka pod brojem Pn-42/2020-53 dana 30.11.2021. kojom je naložio I. tuženiku isplatu imovinske i neimovinske štete u ukupnom iznosu od 81.340,00 HRK a II. tuženiku isplatu iznosa od 34.860,00 HRK dok je odbio tužitelja sa ostalim djelom tužbenog zahtjeva.

8.1. Nadalje je rješenjem u točki IX i X izreke utvrdio da je tužba tužitelja u odnosu na I. tuženika djelomično povučena i to na ime imovinske i neimovinske štete za iznos od 55.475,00 HRK te za iznos rente u iznosu od 583,10 HRK dok je u odnosu na II. tuženika utvrdio da je tužba tužitelja povučena na ime imovinske i neimovinske štete za iznos od 31.275,00 HRK te na ime rente za iznos od 249,90 HRK.

9. Županijski sud u Velikoj Gorici rješenjem broj GŽ-149/2022-3 od 2. svibnja 2024. ukinuo je presudu ovoga suda broj Pn-42/2020-53, dok je potvrdio rješenje koje se odnosi na djelomično povlačenje tužbe (IX i X izreke), i pri tome naložio sudu da ukloni bitne povrede postupka na koje mu je ukazano rješenjem.

10. Na glavnoj raspravi održanoj 13.5.2025. (list 368) tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva s time da je uredio tužbeni zahtjev obzirom na izmjenu valute tako da pod točkom 1. tužbenog zahtjeva potražuje iznos od 3.075,90 EUR, u točki 2. potražuje iznos od 13.471,37 EUR, u točki 3. potražuje iznos od 1244,28 EUR, u točki 6. potražuje iznos od 1.313,96 EUR, u točki 7. potražuje iznos 5.972,53 EUR i u točki 8. potražuje iznos od 414,76 EUR. Dakle na ime neimovinske štete potražuje iznos od 19.443,90 EUR, na ime imovinske štete potražuje iznos od 4.389,86 EUR te je ostao kod zahtjeva za isplatu odvjetničkog troška u ukupnom iznosu od 1.659,04 EUR.

11. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u zahtjev za naknadu štete (list 17-21), u predmet ovoga suda broj K-22/18, zapisnik o očevidu od 18.8.2017. i potvrdu od 7.9.2017. policijske postaje Požege (list 29-39), zapisnik o ispitivanju alkohola opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 40), presudu ovoga suda broj K-22/18 (list 42-45), medicinsku dokumentaciju tužitelja (list 46-72), prometnu dozvolu (list 73), saslušan je osiguranik I. tuženika Tihomir Profus na ročištu od 1.12.2020. (list 107). Izvršen je uvid u nalaz i mišljenje vještaka dr. Damira Matokovića (list 124-125). Isti vještak je saslušan na ročištu od 13.9.2021. (list 194-197). Izvršen je uvid u nalaz i mišljenje prometnog vještaka Brod Promet po vještaku Darku Konjeviću od veljače 2021. (list 147-166), a vještak je neposredno saslušan na ročištu od 18.6.2021. (list 188). Izvršen je uvid u podatke Centra za Socijalnu skrb od 17.9.2021. (list 206), podatke Grada Požege od 16.9.2021. (list 207), potvrdu o isplaćenju mirovini i mirovinskim primanjima od 20.9.2021. (list 209), podatke HZZZ-o od 20.9.2021. (list 216-221). Saslušan je tužitelj Marijan Martinović na raspravi od 25.10.2021., te je ponovno saslušan vještak dr. Damir Matoković na ročištu od 13.5.2025. (list 368). Izvršen je uvid u nalaz i mišljenje vještaka Dražena Jeđuda od 28.9.2025. (list 387-399), a vještak je saslušan na ročištu od 22.1.2026. (list 226).

12. Nakon provedenog dokaznog postupka, analizirajući dokaze sukladno čl. 8. ZPP-a ("Narodne novine" broj: 35/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan do presuđenog iznosa, odbivši tužitelja u odnosu na I. tuženika s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 4.449,10 EUR, a u odnosu na II. tuženika s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 122,53 EUR.

13. Prema čl. 1072. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), dalje: ZOO) kada je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila svu štetu snosi vlasnik koji je isključivo kriv za štetni događaj, a prema st. 2. ako postoji obostrana krivnja svaki vlasnik dogovara drugome za njegovu štetu razmjerno stupnju svoje krivnje.

14. Uvidom u presudu ovoga suda broj K-22/18-2 od 27.2.2018., utvrđeno je da je osiguranik I. tuženika Tihomir Profus proglašen krivim što je dana 18. kolovoza 2017. oko 11,55 sati u mjestu Novi Bankovci, upravljajući osobnim automobilom marke Fiat Punto 55 S 5P, registarskih oznaka PŽ 159-BT, kolnikom nerazvrstane ceste iz smjera mjesta Kunovci prema istoku, u smjeru križanja s dvosmjernom cestom koja prolazi kroz Nove Bankovce, relacije sjever-jug, i koja je označena kao cesta s prednošću prolaska, dolaskom na opisano križanje, protivno odredbi članka 57. stavak 4. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, lakomisleno smatrajući da time neće ugroziti druge sudionike u prometu, skretanjem u desno započeo se uključivati u promet opisane ceste s prednošću prolaska, a da prethodno nije propustio sva vozila koja se kreću tom cestom, pri čemu je prednjim lijevom dijelom svog osobnog automobila udario u lijevi bočni dio osobnog automobila marke Renault Clio, njemačkih registarskih oznaka WN XB9845, kojim je Neno Martić, krećući se lijevom prometnom trakom u pravcu sjevera, vršio radnju pretjecanja osobnog automobila marke Volkswagen Golf 1.6. CL, registarskih oznaka PŽ 639-DB, kojim je krećući se desnom prometnom trakom u istom smjeru, upravljao Marijan Martinović, uslijed kojeg udarca je osobni automobil marke Renault Clio odbačen na zapadnu prometnu traku i pri tome prednjim desnim bočnim

dijelom udario u zadnji lijevi bočni dio osobnog automobila marke Volkswagen Golf, a potom sletio na zapadnu bankinu, zatim prednjom stranom udario u južnu stranu betonskog mosta na kolnom ulazu ispred kbr. 1B te betonske stupove poslagane na tom ulazu, dok je osobni automobil marke Volkswagen Golf sletio na istočnu putnu bankinu, potom u istočni putni kanal te udario u južnu stranu betonskog mosta na kolnom ulazu ispred kbr. 6 i betonski temelj metalne ograde, uslijed čega je Marijan Martinović zadobio povredu teške naravi u vidu višeivernog prijeloma gornjeg okrajka lijeve goljenične kosti koji se širi u koljeni zglob, otvorenog prijeloma donjeg okrajka lijeve lisne kosti i udarca s krvnim podljevom u području lijeve ključne kosti te je time počinio kazneno djelo protiv sigurnosti u prometu - izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu opisanom u čl. 227. st. 1 i 2, KZ/11.

14.1. Sud je temeljem čl. 12. st. 3. ZPP-a ("Narodne novine" broj: 35/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 ,dalje: ZPP-a) u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik proglašava krivim.

14.2. Stoga je nesumnjiva odgovornost osiguranika I. tuženika za nastanak prometne nezgode. Međutim kako je građansko pravna odgovornost šira od kaznene, to je sud, obzirom na istaknute doprinose od strane tuženih, utvrđivao doprinos svih sudionika nastanku prometne nezgode. Naime nije odlučno što osiguranik II. tuženika nije proglašen krivim za počinjenje kaznenog dijela jer građansko pravna odgovornost obuhvaća naknadu štete i u situacijama kada nema kaznenog dijela, prekršaja ili krivnje.

15. Odgovornost sudionika za nastanak štetnog događaja odnosno njihov doprinos sud je utvrdio temeljem nalaza i mišljenja vještaka Dražena Jeđuda, stalnog sudskog vještaka za promet, procjenu i tehniku motornih vozila, strojarstvo i zaštitu na radu.

16. Naime u prethodnom postupku sud je proveo vještačenje po vještaku Darku Konjeviću u čiji nalaz i mišljenje od 15. veljače 2021. je izvršen uvid te je vještak saslušan na raspravi od 18.6.2021. (list 188) i na raspravi od 13.5.2025. (list 370).

16.1. Prema nalazu i mišljenju vještaka Darka Konjevića proizlazi da Tihomir Profus, kao vozač osobnog automobila „FIAT Punto 55 S 5P“, reg. oznaka PŽ 159 BT nije propustio osobni automobil "Renault Clio", reg. oznaka WN XB9845 (D) sa kojim je upravljao Neno Martić.

16.2. Tihomir Profus, kao vozač osobnog automobila „FIAT Punto 55 S 5P“, reg. oznaka PŽ 159 8T, je u trenutku početka radnje ulaza na cestu koja je prometnim znakom označena kao cesta s prednošću prolaska mogao i morao uočiti položaj, smjer i brzinu kretanja osobnog automobila "Renault Clio", reg. oznaka WN XB9845 (D) sa kojim je pretjecao Neno Martić.

16.3. Brzina OA „RENAULT“ je u trenutku prvog sudara bila oko 78 km/h. Sudar OA Renault i OA „VW“ je ostvaren na oko 48,2 m od PTM. Udarom u stražnji lijevi ugao OA „VW“ stvoren je okretni impuls rotacije OA oko okomice koja prolazi težištem u smjeru suprotnom kretanju kazaljke na sata i usmjeravanju vozila u lijevo. Marijan Martinović je, uočavanjem neposredne opasnosti promjenom smjera kretanja OA,

naglo i prekomjerno, u strahu, izvršio prirodno skretanje u desno sa dovođenjem OA u nekontrolirano odnosno neupravljivo kretanje sve do udara u betonski kolni ulaz. U prvoj post-sudarnoj fazi OA nije ostavio tragove na kolniku u dužini od 13,0 m uz bočno izmicanje u lijevo. U drugoj fazi su na kolniku ostali vidljivi tragovi zanošenja vanjskih (lijevih) kotača od 64,2 do 94,2 m od PTM ili $s_z = 30,0$ m. Brzina OA „VW“ je u trenutku drugog sudara bila oko 68 km/h.

16.4. Vještak navodi da pri brzini od 50 km/h ili 13,9 m/s je put reagiranja 11,1 m, a put kočenja usporenjem od 7,5 m/s² je 12,9 m ili zaustavni put 24,0 m. Pri brzini od 50 km/h ili 13,9 m/s je put reagiranja 11,1 m, a put kočenja kontrolirani usporenjem od 5,5 m/s² je 17,5 m ili zaustavni put 28,6 m.

16.5. OA „RENAULT“ i OA „VW“ su nakon sudara ostvarili udare u betonske kolne ulaze koji su se nalazili na većoj udaljenosti od zaustavnog puta.

16.6. Vještak zaključuje da Tihomir Profus, kao vozač osobnog automobila „FIAT Punto 55 S 5P“, reg. oznaka PŽ 159-8T pri ulazu na cestu koja je prometnim znakom označena kao cesta s prednošću prolaska nije propustio osobni automobil „RENAULT Clio“, reg. oznaka WN XB9845 (D) sa kojim je upravljao Neno Martić. Obveza propuštanja se odnosi na sva vozila koja se kreću tom cestom. Prometno-tehnički izuzetci nisu predviđeni. Neno Martić je u raskrižju vršio pretjecanje OA „VW GOLF“, reg. oznake PŽ 639-DB sa kojim je upravljao tužitelj iako su bili ispunjeni negativni uvjeti za pretjecanje (puna središnja razdjelna crta) Brzina je bila ograničena prometnim pravilom za naseljeno mjesto na 50. Brzina OA „RENAULT“ je u trenutku sudara bila 78 km/h, a OA „VW GOLF“ 68 km/h. Da je Neno Martić upravljao najvećom dopuštenom brzinom ne bi došlo do pretjecanja. Svako prekoračenje brzine povećava kinetičku energiju po kvadratu brzine, a kinetička energija se u sudaru i udaru pretvara u deformacijski rad. Da su Neno Martić i tužitelj upravljali sa OA najvećom dopuštenom brzinom, nakon sudara bi kočenjem spriječili udar u betonske kolne ulaze.

16.7. Totalna šteta na OA „VW GOLF 1,6 CL“ prema prometno-tehničkim karakteristikama OA na dan štetnog događaja (star 23 godine) i korigiranoj internetskoj ponudi na dan vještačenja iznosi 5.740,42 KN.

16.8. Neposredno saslušan vještak Darko Konjević je istako da u cijelosti ostaje kod nalaza i mišljenja. Navodi da je u proračunu granične brzine pri kojoj ne bi došlo do dodatnog oštećenja koristio publicirane podatke o prosječnom usporenju od 7,5 m/s² u sekundi i 5,5 m/s² u sekundi. Ističe da je tužitelj reagirao 0,7 sekundi prije početka skretanja u desno. Isključuje da bi vrijeme reagiranja bilo 1 sekundu jer bi u tom slučaju prije sudara tužitelj reagirao skretanjem u lijevo. Reagiranjem skretanja u desno je posljedica sudara i želja tužitelja da ispravi smjer kretanja vozila. Ističe da vrijeme reagiranja ne utječe na proračun brzine kretanja OA tužitelja i da je isti vozi dopuštenom brzinom od 50 km na sat ne bi udario u kolni ulaz. U proračun brzine kretanja nije uključeno vrijeme reagiranja nego post sudarno kretanje vozila do udara u betonski kolni ulaz, a to kretanje se sastojalo od dva prostorno odvojena područja u kojem je u prvom izostao trag na kolniku a u drugom su vidljivi tragovi zanošenja.

17. Opunomoćenik tužitelja je stavio primjedbu na nalaz vještaka Darka Konjevića obzirom da isti ne navodi put reagiranja kao činjenicu koja proizlazi iz zapisnika o očevidu a koja ključno utječe na zaključak o brzini kretanja tužitelja. Stoga je, jer je

vještak dao kontradiktorne zaključke vezano za brzinu i put reagiranja u nalazu i mišljenju, predložio novo vještačenje.

18. Sud je proveo novo vještačenje po prometnom vještaku Draženu Jeđudu.

18.1. Iz nalaza i mišljenja vještaka Dražena Jeđuda proizlazi da se prometna nesreća dogodila na način da je OA reg.oznake WN XB-9845 (D) udario svojim prednjim lijevim dijelom u prednji lijevi dio OA reg.oznake PŽ 159-BT, a u nastavku kretanja isti je prednjim desnim bočnim dijelom udario u stražnji lijevi bočni dio OA reg.oznake PŽ 639-DB. Mjesto kontakta na kolniku između OA reg.oznake PŽ 159-BT i OA reg.oznake WN XB 9845 (D) nalazi se 35,3 m sjeverno od PTM i 1,3 m udesno od osovine. Kontakt između vozila je ostvaren na zapadnoj kolničkoj traci kolnika nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Biškupci, odnosno na lijevoj kolničkoj traci gledano u smjeru kretanja OA reg.oznake WN XB-9845 (D).

18.2. U trenutku prometne nesreće Tihomir Profus je s OA reg.oznake PŽ 159-BT vršio radnju uključivanja u promet i skretanja desno s kolnika nerazvrstane ceste Kunovci – Novi Bankovci na kolnik nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Biškupci iz smjera zapada u smjeru juga.

18.3. U trenutku prometne nesreće Neno Martić se s OA reg.oznake WN XB-9845 (D) kretao kolnikom nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Biškupci iz smjera juga u smjeru sjevera i dolaskom do mjesta događaja je u raskrižju i na dijelu kolnika na kojem je bila iscrtana puna uzdužna razdjelna crta vršio radnju pretjecanja OA reg.oznake PŽ 639-DB pri čemu se kretao po lijevoj kolničkoj traci gledano u smjeru njegovog kretanja. U trenutku prometne nesreće tužitelj se s OA reg.oznake PŽ 639-DB kretao kolnikom nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Biškupci također iz smjera juga u smjeru sjevera i dolaskom do mjesta događaja se u cijelosti nalazi na svojoj desnoj kolničkoj traci.

18.4. Vidno postavljenom prometnom signalizacijom kolnik nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Biškupci bio je označen kao cesta s prednošću prolaska. Na mjestu događaja na kolniku nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Biškupci je bila iscrtana puna uzdužna razdjelna crta koja je u zoni raskrižja bila isprekidana.

18.5. U trenutku kontakta OA reg.oznake WN XB-9845 (D) se kretao brzinom oko 75 km/h, a OA reg.oznake PŽ 159-BT brzinom oko 13 km/h. U trenutku prometne nesreće OA reg.oznake PŽ 639-DB se kretao brzinom oko 64 km/h.

18.6. Na temelju materijalnih tragova nije moguće utvrditi brzine i način kretanja OA reg.oznake WN XB-9845 (D) i OA reg.oznake PŽ 639-DB u fazi prilaza mjestu prometne nesreće.

18.7. Vremensko-prostornom analizom je utvrđeno da se u trenutku kada je Tihomir Profus s OA reg.oznake PŽ 159-BT započinjao radnju uključivanja u promet OA reg.oznake WN XB-9845 (D) već nalazio na fazi pretjecanja izmaknut na lijevu kolničku traku gledano u smjeru njegovog kretanja.

18.8. Obzirom na konkretne vremenske i prometne uvjete, postojala je objektivna mogućnost za pravovremeno međusobno uočavanje sudionika prometne nesreće.

18.9. Prije poduzimanja radnje uključivanja u promet na kolnik nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Bišкупci Tihomir Profus je pravilnom prometno-tehničkom provjerom mogao uočiti OA reg.oznake WN XB-9845 (D) koji se već nalazi u fazi pretjecanja, te se mogao uvjeriti da svoju radnju neće moći izvršiti na siguran način. Odustajanjem od radnje uključivanja u promet i propuštanjem OA reg.oznake WN XB 9845 (D) Tihomir Profus bi izbjegao prometnu nesreću.

18.10. Da Neno Martić s OA reg.oznake WN XB-9845 (D) nije vršio radnju pretjecanja na dijelu kolnika na kojem je bila iscrtana puna uzdužna razdjelna crta i da sa svojim vozilom nije prešao na lijevu kolničku traku, gledano u smjeru njegovog kretanja, prometna nesreća se također ne bi dogodila, jer bi se u tome slučaju Tihomir Profus s OA reg.oznake PŽ 159 BT neometano uključio u promet i skrenuo bi desno na zapadnu kolničku traku kolnika nerazvrstane ceste Novi Bankovci – Bišкупci.

18.11. Neposredno saslušan na glavnoj raspravi od 22.1.2026. (list 426) vještak je istako da ostaje u cijelosti kod pisanog nalaza i mišljenja od 28.9.2025. Nije se mogao očitovati na navode punomoćnika i tuženika od 5.12.2025. što bi bilo kada bi se vozilo tužitelja kretalo brzinom od 50 km na sat i da li bi u tome slučaju došlo do slijetanja vozila sa kolnika, no, općenito može reći da vozilo manje brzine kretanja ima manju kinetičku energiju i da u tome slučaju kod udara u nepomičnu zapreku na vozilu nastaje manji intenzitet oštećenja. Isto tako općenito može reći da je kod manje brzine kretanja vozila zaustavni put vozila kraći. Ne može se očitovati niti na okolnosti kakve su u trenutku prometne nesreće bile vozačke sposobnosti i vještine upravljanja vozilom tužitelja, niti da li bi tužitelj drugačije reagirao da je posjedovao vozačku dozvolu. U nalazu i mišljenju je naveo da se prometna nesreća dogodila u raskrižju. Neno Martić se u trenutku prometne nesreće kretao brzinom većom od dopuštene i prilagođene brzine. Obveze sudionika u prometu su definirane Zakonom o sigurnosti premeta na cestama i ne mogu biti predmetom prometno tehničkog vještačenja. Ističe da kukuruz sa zapadne strane nerazvrstane ceste Novi Bankovci - Bišкупci nije utjecao na mogućnost uočavanja sudionika prometne nesreće, jer je između kukuruza i kolnika bila travnata površina koja je pokošena, a što je vidljivo na fotografiji f1 očevida. Od mjesta kontakta do zaustavljenog položaja, vozilo tužitelja kretalo se na putu duljine od oko 60,9 metara. Vozilo koje se kreće brzinom 64km na sat na suhom kolniku ima duljinu zaustavnog puta od oko 35,2 metra. Iz navedenog slijedi da je tužitelj od mjesta kontakta do mjesta udara u betonski most imao na raspolaganju dovoljnu duljinu puta za zaustavljanje. Navedeni zaustavni put vozila je izračunat obzirom na intenzivno kočenje vozila na suhom asfaltnom kolniku uz prosječno usporeenje od 7,5 m u sekundi na kvadrat, te vrijeme reagiranja sustava vozač + vozilo od 0,8 sekundi. Navedeno usporeenje se odnosi na intenzivno kočenje vozila sa ispravnim kočnicama. Iz očevide dokumentacije se ne može zaključiti da vozilo tužitelja u trenutku prometne nesreće ne bi bilo ispravno. Prema publiciranim podacima prosječno vrijeme reagiranja vozača poduzimanjem radnje kočenja u uvjetima dobre vidljivosti i prosječne složenosti prometne situacije je 0,6 sekundi, a vrijeme porasta usporenja kod hidrauličnog kočnog uređaja osobnog automobila je 0,2 sekunde. Tako je ukupno vrijeme reagiranja sustava vozač + vozilo 0,8 sekundi. Za izračun je usvojio trenutak početka reagiranja tužitelja u trenutku kontakta njegovog vozila sa vozilom kojim je upravljao Neno Martić. Mišljenja je da je prilikom kontakta navedenih vozila tužitelj mogao percipirati kontakt te bi tipičan način reagiranja vozača bio da počne reagirati u tome trenutku. Obzirom na duljinu puta vozila tužitelja od mjesta kontakta do mjesta zaustavljanja mišljenja je

da je isti imao na raspolaganju dovoljnu daljinu zaustavnog puta, čak i u slučaju zakašnjele reakcije. Na vrijeme porasta usporenja ne utječe starost, marka, model i tip vozila, već utječe tehnička ispravnost kočnog uređaja. Prema publiciranim podacima za vrijeme porasta usporenja, kod novih osobnih automobila i hidraulični sustav kočenja uzima se vrijeme od 0,2 sekunde. Kod ispravnog kočnog uređaja i kočenja na suhom asfaltnom kolniku prosječno usporenje vozila dobivenog istraživanjima je 7,5 m u sekundi na kvadrat. Za tehnički ispravno vozilo sa ispravnim kočnim uređajem bez obzira na godište i tip vozila se uzima usporenje od 7,5 m u sekundi na kvadrat. Općenito može reći da nova vozila na hrapavom asfaltnom kolniku pri intenzivnom kočenju mogu ostvariti i usporenja preko 8 metara u sekundi na kvadrat. U konkretnom slučaju radilo se o suhom asfaltnom kolniku koji je u dobrom stanju i gladak, što je navedeno u očividnoj dokumentaciji. Duljina zaustavnog puta za osobni automobili u konkretnim uvjetima i brzini od 50 km na sat bi bila oko 24 metra.

19. Opunomoćenik tužitelja je imao primjedbe na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Dražena Jeđuda glede ostvarenog usporenja vozila tužitelja od 7,5 m u sekundi na kvadrat, kao i na vrijeme reakcije vozača ističući da ti zaključci ne vode računa o okolnosti da do nesreće dolazi ne ispred tužitelja, već njemu bočno, odnosno isti ne može anticipirati situaciju u kojoj će se naći u tako kratkom roku. Također navodi da izneseni podatci ne vode računa o okolnosti da je riječ o vozilu iz 1994. godine te stanju kolnika.

19.1. Očitujući se na primjedbe opunomoćenika tužitelja, vještak je istakao da su za izračun zaustavnih puteva korištene veličine koje su javne publicirane i provjerljive.

19.2. Punomoćnik tužitelja je na raspravi od 22.1.2026. tražio dodatni rok radi očitovanja i elaboriranja vezano za tvrdnje i zaključke vještaka u odnosu na sporne vrijednosti kojima se vodio prilikom davanja nalaza i mišljenja, koji mu je rok sud i dodijelio. Međutim tužitelj se tek pred glavnu raspravu zakazanu za 16.3.2026. dana 12. ožujka 2026. očitovao da ne prihvaća nalaz i mišljenje vještaka i predlaže novo vještačenje.

20. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Dražena Jeđuda, ocjenjujući ga u skladu sa pravilima struke a posebice jer je nalaz i mišljenje u suglasju i sa nalazom i mišljenjem vještaka Darka Konjevića glede odlučnih činjenica a to su: brzina kretanja sudionika, međusobna mogućnost uočavanja, duljina zaustavnog puta, kršenje prometnih pravila uslijed kojih je došlo do štetnog događaja kao i posljedica u slučaju da su se sudionici pridržavali prometnih znakova. Stoga je sud smatrao da nije potrebno suočavati vještake a niti provoditi novo vještačenje, posebice jer tužitelj nije argumentirano opovrgnuo njihove nalaze, odnosno nije doveo u sumnju stručnost nalaza oba vještaka, posebice vještaka Dražena Jeđuda na čijem nalazu i mišljenju je sud utemeljio svoje zaključke.

20.1. Dakle iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da se osiguranik I. tuženika uključivao sa sporedne ceste na cestu sa prednošću prolaska a da prethodno nije propustio sva vozila koja se kreću tom cestom te je time postupio protivno čl. 57. st. 4. i čl. 12. st. 1. i 4. Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

20.2. Prema čl. 12. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" br.67/08, 48/10, 74/11, 88/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, 42/20, 85/22, 114/22, 133/23, 145/24) ceste se moraju obilježavati propisanim prometnim znakovima kojima se sudionici u prometu upozoravaju na opasnosti koja im prijeti na određenoj cesti ili djelu te ceste, stavljaju do znanja ograničenja, zabrane i obveze kojih se sudionici u prometu moraju držati i daju potrebne obavijesti za siguran i nesmetan tok prometa a prema st. 4. istog članka sudionici u prometu dužni su se držati ograničenja, zabrana i obveza izraženih pomoću postavljenih prometnih znakova.

20.3. Prema čl. 57. st. 4. istoga zakona, vozač koji ulazi vozilom na cestu koja je prometnim znakom označena kao cesta sa prednošću prolaska, dužan je propustiti sva vozila koja se kreću tom cestom.

20.4. Budući je na raskrižju bio postavljen znak stop, osiguranik I. tuženika bio je dužan zaustaviti svoje vozilo, propusti sva vozila na cesti sa prednošću prolaska i uključiti se tek kada to može učiniti bez opasnosti za druge. Osiguranik I. tuženika je zbog navedenog postupanja i proglašen krivim pravomoćnom presudom ovoga suda broj K-22/18. Stoga sud ocjenjuje da je upravo postupanjem I. tuženika stvorena opasna prometna situacija koja je bila inicijalni uzrok nesreće.

21. Osiguranik II. tuženika je u raskrižju i na djelu kolnika na kojemu je bila iscrtana puna uzdužna razdjelna crta vršio radnju pretjecanja OA tužitelja pri brzini od oko 75 km na sat u trenutku kontakta te je tako postupao protivno naprijed navedenom čl. 53. Zakona o sigurnosti prometa na cestama te protivno čl. 66. Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

21.1. Prema čl. 66. st. 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama vozač ne smije pretjecati i obilaziti kad time, s obzirom na karakteristike ceste i postojeće okolnosti na cesti i u prometu ili sa obzirom na tehnička svojstva vozila kojim upravlja, ugrožava druge sudionike u prometu.

21.2. Budući da se osiguranik II. tuženika kretao brzinom od 75 km na sat i vršio pretjecanje na mjestu gdje je to izričito zabranjeno, grubo je povrijedio prometne propise te je tako i znatno povećao opasnost i smanjio mogućnost izbjegavanja sudara. Po ocjeni suda njegova radnja je u značajnoj uzročnoj vezi sa nastankom štetnog događaja.

22. Tužitelj je upravljajući brzinom od oko 64 km na sat, prekoračio dopuštenu brzinu, postupajući suprotno čl. 53. ZSPC-a, a obzirom da je brzina bila ograničena prometnim pravilom za naseljeno mjesto na 50 km/h. Sud ocjenjuje da njegovo postupanje nije odlučujući uzrok nesreće ali predstavlja doprinos manjeg intenziteta. Tužitelj je naime doprinio nastanku štete odnosno da ona bude veća nego što bi bila da je vozio dopuštenom brzinom. Vještak Darko Konjević navodi da svako prekoračenje brzine povećava kinetičku energiju po kvadratu brzine, a kinetička se energija u sudaru i udaru pretvara u deformacijski rad. Također je istakao da je tužitelj vozio dopuštenom brzinom od 50 km na sat ne bi udario u kolni ulaz dok vještak Dražen Jeđud u svom iskazu navodi da je tužitelj od mjesta kontakta do mjesta udara u betonski most imao na raspolaganju dovoljnu duljinu zaustavnog puta, čak i u slučaju zakašnjele reakcije. Također je istakao da vozio manje brzine kretanja ima manju kinetičku energiju i da u tome slučaju kod udara u nepomičnu zapreku na vozilu nastaje manji intenzitet

oštećenja. Dakle iz nalaza i mišljenja oba vještaka kao i njihovih iskaza proizlazi da bi u svakom slučaju šteta za tužitelja nastala u manjem opsegu od one koju je zadobio prilikom udara u betonski zid. Stoga sud doprinos tužitelja nastanku visine štete ocjenjuje najmanje u omjeru od 10 %.

23. Uzimajući u obzir težinu povrede propisa, stupanj opasnosti radnji sudionika prometne nezgode i uzročnu povezanost, sud drži da su osiguranici I. i II. tuženika odgovorni za nastalu prometnu nezgodu dok tužitelj ima manji doprinos koji utječe na visinu štete, te uzimajući u obzir sve navedene okolnosti zaključuje da su svi sudionici doprinijeli nastanku štetnog događaja i to osiguranik I. tuženika u omjeru od 60 %, osiguranik II. tuženika u omjeru od 30% a tužitelj u omjeru od 10 %.

23.1. Sukladno čl. 1072 Zakona o obveznim odnosima svaki sudionik prometne nezgode uslijed koje je tužitelj pretrpio štetu, odgovara razmjerno stupnju svoje krivnje a kako je i tužitelj kao oštećenik pridonio da šteta nastane odnosno da bude veća nego što bi inače bila ima pravo sukladno čl. 1092. st. 2. ZOOO- a na razmjerno sniženu naknadu.

24. Visinu štete sud je utvrdio temeljem nalaza i mišljenja medicinskog vještaka Damira Matokovića.

24.1. Iz nalaza i mišljenja imenovanog vještaka (list 124) proizlazi da je tužitelj u prometnoj nezgodi koja se dogodila 18. kolovoza 2017. zadobio višeiverni unutar zglobni prijelom donjeg dijela goljenične kosti pylon i otvoreni prijelom vanjskog zglavka lijevog gležnja te nagnječenje s krvnim podljevom u području lijeve ključne kosti. Pregledan je na odjelu hitnom bolničkom prijemu OŽB Požega i u kirurškoj ambulanti te je primljen na odjel traumatologije i ortopedije gdje je ležao od 18. do 25. kolovoza 2017. Po prijemu na odjel, nakon učinjene prije operacijske pripreme i obrade, učinjen je operacijski zahvat i to spajanje vanjskog maleoala lijevog gležnja po metodi AO, spajanje lijeve goljenične kosti po metodi AO i fiksacija goljenične i lisne kosti. Slijedile su kontrole u traumatološkoj ambulanti i kod fizijatra. Radi utrnulosti lijevog stopala i potkoljenice učinjen je EMNG koji pokaže posttraumatsku leziju lijevog n.peroneusa. Stanje je definitivno. Ambulantno je provodio fizikalne terapije. Po sanaciji prijeloma ponovno je hospitaliziran na odjelu traumatologije i ortopedije radi vađenja osteosintetskog materijala. Tijekom boravka na odjelu od 24. do 26. rujna 2018. učinjen je jedan operacijski zahvat vađenja osteosintetskog materijala. Slijedile su kontrole u traumatološkoj ambulanti. Kirurško liječenje završeno je 1. veljače 2019. Ozlijede zadobivene u prometnoj nezgodi su teške tjelesne ozlijede i u uzročno-posljedičnoj vezi su s nezgodom od 18. kolovoza 2017.

24.2. Vještak navodi da je pregledao medicinsku dokumentaciju tužitelja, tužitelja i njegov zdravstveni karton. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj je trpio bolove sva tri intenziteta. Trpio je bolove jakog intenziteta tijekom sedam dana, bolove srednjeg intenziteta tijekom dva tjedna te bolove lakog intenziteta tijekom četiri mjeseca.

24.3. Pretrpio je primarni strah jakog intenziteta do dolaska u bolnicu, a sekundarni strah trpio je tijekom liječenja radi zabrinutosti za tijek i ishod liječenja. Trpio je sekundarni strah jakog intenziteta tijekom tri dana, srednjeg intenziteta tijekom sedam dana i slabog intenziteta tijekom tri tjedna.

24.4. Zbog prirode ozljede morao je rasteretiti desnu nogu. Nosio je sedrenu longetu nakon prvog operativnog zahvata do 7. rujna 2017. Morao je koristiti dolakatne štake. Zbog toga je bio ograničen i otežano pokretan te nije mogao samostalno obavljati osnovne životne funkcije kao ni skrbiti o sebi. Zbog toga mu je trebala tuđa njega i pomoć u punom opsegu tijekom četiri mjeseca, u smanjenom opsegu u trajanju dva do tri sata dnevno još tijekom četiri mjeseca.

24.5. Nakon završenog liječenja diskretno u hodu štedi i šepa na lijevu nogu. Zaostao je vidljivi ožiljak u području prednje strane lijeve potkoljenice dužine 31 cm te vidljiva mišićna hernija srednjeg dijela lijeve potkoljenice. Zbog toga je nakon liječenja zaostala naruženosti srednjeg stupnja.

24.6. Nakon završenog liječenja ograničene su kretnje lijevog gležnja za 2/3 normalnog opsega pokreta. Nemogućnost dorzalne fleksije lijevog stopala i prstiju. Hipotrofija mišića lijeve potkoljenice. Hod na prstima otežan lijevo, a hod na peti lijevo ne izvodi. Zbog toga je otežano obavljanje poslova koji zahtijevaju puni opseg kretnji lijevog gležnja kao što su čučanj, penjanje i silaženje po stepenicama, kosini ili ljestvama, hod po neravnom terenu, sportske aktivnosti, građevinski poslovi, rad u vrtu, nošenje tereta, duže stajanje ili hodanje i slično. Bolovi lijevog gležnja se javljaju nakon fizičkog napora te kod promjene vremena. Bolno je uvrtnje i izvrtnje lijevog gležnja. Uzimajući u obzir zdravstveno stanje prije nezgode, posljedice zaostale nakon završenog liječenja kao i životnu dob kod tužitelja je došlo do umanjenja životnih aktivnosti od 25%.

24.7. Neposredno saslušan vještak je istakao da je prilikom davanja nalaza i mišljenja imao u vidu ozljede, medicinsku dokumentaciju i tijek liječenja tužitelja. Liječenje nije bilo uobičajeno te je bilo popraćeno komplikacijama u smislu produženog liječenja u odnosu na uobičajeni tijek liječenja za takve ozljede. Osim toga, kod tužitelja je evidentirana i ozljeda živca koja je zaostala trajno. Zbog ozljede živca oslabljena je funkcija stopala u smislu nemogućnosti podizanja stopala što tužitelja značajno ograničava u svakodnevnim životnim aktivnostima. Zbog slabosti živca tužitelj mora nositi ortozu koja olakšava kretanje i poboljšava funkcionalnost stopala. Isto tako, nakon završenog liječenja zaostala je značajno ograničena gibljivost gležnja što bitno utječe na funkcionalnost noge i ograničava ga u brojnim životnim aktivnostima koje su navedene u nalazu. Temeljem tih činjenica i tijeka liječenja kao i potrebe za produženim korištenjem pomagala (štaka) procijenio je sve vidove nematerijalne štete. Liječenje tužitelja završeno je u veljači 2019. Procjena bolova uključuje bolove koje je tužitelj trpio tijekom cjelokupnog liječenja. Za procjenu duljine i intenziteta bolova uzeo je prosječne vrijednosti koje oštećeni imaju za takove ozljede i liječenja te vrste ozljeda. Pri procjeni duljine i intenziteta trajanja liječenja imao je u vidu produljeno liječenje tužitelja. Prema proceduri liječenja i zahvatima kojima je bio izložen tužitelj, smatra da je realno procijenio duljinu i intenzitet liječenja. Prilikom davanja nalaza i mišljenja u pogledu duljine nošenja štaka imao je u vidu medicinsku dokumentaciju i datume odnosno duljine potrebe rasterećenja prvo sa dvije, a potom sa jednom dolakatnom štakom što je vrednovao kao potrebom za dužom njegom i pomoći jer tijekom korištenja pomagala bio je ograničeno pokretan i sposoban za obavljanje osnovnih životnih funkcija. Nošenje štaka u sudskoj medicinskoj praksi stvara nelagodu i tužitelja ograničava u obavljanju životnih funkcija što je ocijenio kroz vid potrebe za pružanjem pomoći. Skraćenje noge se ne može povezati s navedenim ozljedama. Postoji

skraćanje 3 cm, a to može biti posljedica možda od ranije od djetinjstva ili nekog drugog događaja, ali ne može se povezati s ovom ozljedom. Dva razloga su za potrebe nošenja ortopedске obuće. Jedan je razlog skraćanje noge koje sigurno nije posljedica navedene ozljede, a drugi razlog je slabost živca koji je posljedica navedene ozljede kako bi se korigirala i ispravila statika i olakšao hod. Sa sigurnošću može potvrditi da navedene ozljede nisu dovele do skraćanje noge. Skraćanje noge nije nastalo poslije ozljeđivanja. Tužitelja je pregledao nakon što je bilo završeno liječenje zbog posljedica navedenih ozljeda 2.travnja 2019. i 26.srpnja 2019. nakon što je bilo završeno liječenje. Degenerativne promjene koljena opisane u nalazu ortopeda od 26. srpnja 2019. nisu posljedica ozljede koje je tužitelj zadobio 18. kolovoza 2017. Liječenje tužitelja završeno je sa danom 1. veljače 2019. što proizlazi iz medicinske dokumentacije i svi daljnji postupci su usmjereni samo na održavanje postojećeg stanja. Navodi da naruženost nije posljedica samo šepanja već i drugih vidova naruženosti opisanih u nalazu, a to je prije svega vidljivi ožiljak lijeve potkoljenice duljine 31 cm te vidljiva mišićna hernija (bruch) u području srednjeg dijela lijeve potkoljenice što je onda u ukupnosti ocijenio kao naruženost srednjeg stupnja. Ožiljak na lijevoj potkoljenici nije vidljiv kad tužitelj nosi duge hlače. Vjerojatno je tužitelj zbog skraćanja noge i ranije vidljivo diskretno šepao, a ako nije nosio ortopedsku obuću da je šepanje bilo prisutno i ranije, prije štetnog događaja. U trajanju tuđe pomoći i njege od kontrole 12. listopada 2017. se ništa bitno ne mijenja jer i dalje bolesnik mora koristiti dvije dolakatne štake. U bolničkom liječenju analgetici se daju putem injekcija uz dodatak analgetika na usta, a u dijelu liječenja kad je kod kuće onda uzima lijekove na usta. Procjenu trajanja i intenziteta bolova zapravo procjenjuju u sudsko medicinskoj praksi prema potrebi za uzimanjem analgetika na odgovarajući način, pa kad su prisutni bolovi jakog intenziteta onda je potrebno analgetike davati putem injekcija u venu ili debelo meso što je najčešće za vrijeme bolničkog liječenja kada se može primijeniti taj način aplikacije lijeka i u prvim danima nakon ozljede i nakon provedenih operativnih zahvata ili drugih medicinskih postupaka koji izazivaju bolove. U sljedećoj fazi kad su bolovi manji (srednjeg i lakog intenziteta) bolovi se mogu kupirati uzimanjem analgetika na usta što se najčešće primjenjuje tijekom liječenja kod kuće. Doziranje analgetika dozira se prema zahtjevima pacijenta i potrebe za eliminacijom bolova kako bi se mogli provoditi određeni medicinski postupci. Tuđa pomoć u punom opsegu znači 8 sati dnevno. Tuđa njega i pomoć odnosi se na obavljanje životnih potreba kao što su odražavanje higijene, priprema i nabava hrane, odlasci na liječničke kontrole i slično. Učinjeni operativni zahvat na lijevoj nozi ne mogu imati utjecaja na dužinu lijeve noge. Nakon završenog liječenja svi vidovi umanjenja životnih aktivnosti vrednovani su kroz postotak povrede prava osobnosti od 25 %.

24.8. Saslušan na glavnoj raspravi od 13.5.2025. (list 368) vještak ističe da je stupanj naruženosti posljedica zaostalog ožiljka s prednje strane lijeve potkoljenice vidljive mišićne hernije u području potkoljenice slabosti živca, lijeve potkoljenice i samog prijeloma. Kao posljedica je zaostalo šepanje koje dovodi do naruženosti srednjeg stupnja. Prilikom pregleda utvrdio je da postoji i skraćanje desne noge od 3 cm. To skraćanje ne može povezati sa ozljedom lijeve potkoljenice kao i medicinskim postupcima koji su provedeni tijekom liječenja same ozljede. Tako da nije uzeo u obzir onaj dio naruženosti koja bi bila posljedica šepanja zbog skraćanja desne noge. Šepanje je posljedica slabosti živca i posljedica samog prijeloma u području lijevog gležnja, tako da se samo šepanje povezuje s posljedicama prometne nezgode.

Skraćenje desne noge nije uzeo prilikom procjene ukupne naruženosti zaostale nakon provedenog liječenja, jer ne može medicinski povezati karakter ozljede lijeve noge i medicinske postupke kako bi oni doveli do produženja lijeve noge. Pa kad bi i hipotetski skraćenje bilo posljedica same ozljede lijeve noge, posljedično šepanje ne bi utjecalo na stupanj naruženosti. Na hipotetsko pitanje bi li razlika u dužini ekstremiteta utjecala na umanjenje životne aktivnosti, misli da ne. Ističe da je moguće da nekakva prirođena deformacija može dovesti do razlike u duljini ekstremiteta, no, da se radiološkim pretragama tzv. panoramskim snimkama može točno izmjeriti dužina ekstremiteta i eventualno točno mjesto koje je uzrok razlici dužine ekstremiteta. Istako je da skraćenje desne noge neće utjecati na stupanj naruženosti i stupanj smanjenja životnih aktivnosti. U medicinskoj dokumentaciji nema podatka da je tužitelj zadobio udarac desne noge. Razlika ekstremiteta od 3 cm bila bi vidljiva trećim osobama.

24.9. Napominje se da iz nalaza fizijataru (list 65) proizlazi da je desna noga kraća 3 cm, te da se obzirom na skraćenje noge potrebne ortopedske cipele te je iz toga razloga vještak dodatno saslušan na okolnost uzročne veze između skraćenja desne noge i zadobivenih ozljeda u predmetnoj prometnoj nezgodi.

24.10. Opunomoćenik tužitelja je predložio da vještak sačini dodatni nalaz nakon što tužitelj sačini rendgenske pretrage i to na okolnost duljine ekstremiteta odnosno razlike u duljini ekstremiteta te odnose li se zapažene razlike samo na pojedine segmente ekstremiteta ili se razlika u duljini "proteže" duž cijelog ekstremiteta. Vezano uz to predložio je i dopunu nalaza glede eventualnih uzroka onoga što će vještak utvrditi opažanjem rendgenskih snimaka.

24.11. Sud je na raspravi održanoj 13.5.2025. naložio tužitelju da u razumnom roku provede navedenu pretragu kako bi se sa sigurnošću moglo utvrditi što je uzrok skraćenja desne noge odnosno ekstremiteta. Kako se tužitelj nije podvrgao navedenoj pretrazi sve do zaključenja glavne rasprava dana 16.3.2026. sud je dakle visinu nematerijalne i materijalne štete u vidu tuđe pomoći i njege, utvrdio temeljem nalaza i mišljenja vještaka Damira Matokovića pri čemu je imao u vidu da skraćenje desne noge od 3 cm nije u uzročnoj vezi sa nastalom prometnom nezgodom te isto nije utjecalo na stupanj naruženosti i stupanj smanjenja životnih aktivnosti.

24.12. Na temelju izvedenih dokaza i to medicinske dokumentacije za tužitelja, iskaza tužitelja i nalaza i mišljenja medicinskog vještaka Damira Matokovića koji je po ocjeni ovoga suda dan u skladu s pravilima struke, objektivan i nepristran, a radi se i o stalnom sudskom vještaku s dugogodišnjim iskustvom koji je i specijalista - ortoped te ga sud u cijelosti prihvaća sud je ocijenio da utvrđena težina povreda koje je tužitelj zadobio u prometnoj nezgodi od 18. kolovoza 2017. godine te sve okolnosti nastanka i posljedica prometne nezgode, opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu, sukladno čl. 1100. st. 1. ZOO-a.

25. Dakle, prema nalazu i mišljenju medicinskog vještaka Damira Matokovića tužitelj je trpio bolove jakog intenziteta tijekom sedam dana, bolove srednjeg intenziteta tijekom dva tjedna, te bolove lakog intenziteta tijekom četiri mjeseca. Pretrpio je primarni strah jakog intenziteta do dolaska u bolnicu, a sekundarni strah trpio je tijekom liječenja radi zabrinutosti za tijek i ishod liječenja. Trpio je sekundarni strah jakog intenziteta tijekom 3 dana, srednjeg intenziteta tijekom 7 dana i slabog intenziteta tijekom 3 tjedna.

Tužitelju je trebala tuđa njega i pomoć u punom opsegu tijekom 4 mjeseca , a u smanjenom opsegu u trajanju 2 do 3 sata dnevno tijekom još 4 mjeseca. Kod tužitelja je zaostala naruženost srednjeg stupnja, te su njegove životne aktivnosti umanjene za 25%.

26. Odlučujući o visini pravične novčane naknade za pretrpljene fizičke bolove, sud je uzeo u obzir jačinu i trajanje fizičkih bolova opisanih u nalazu i mišljenju medicinskog vještaka Damira Matokovića, lokalitet ozljeda, neugodnosti prilikom liječenja u vidu dva operativna zahvata, fizikalnih terapija, podvrgavanje RTG snimanjima, nošenju dolakratnih štaka i sedrene langete te opravdanim iznosom za fizičke bolove smatra iznos od 3.500,00 EUR.

26.1. Za pretrpljeni primarni i sekundarni strah, sud je tužitelju dosudio iznos od 3.000,00 EUR pri čemu je imao u vidu intenzitet i trajanje straha, opravdanu bojaznost tužitelja za njegovo zdravstveno stanje te okolnosti nastanka prometne nezgode. Sud drži da je tužitelj trpio strah slabog intenziteta i duže od 3 tjedna kako to navodi vještak jer je liječenje tužitelja trajalo sve do 1.2.2019. kada je stanje definitivno tako da je objektivno tužitelj mogao biti zabrinut za ishod liječenja i mogućnost potpunog oporavka za vrijeme cijelog razdoblja liječenja. Na koncu iz medicinske dokumentacije, nalaza psihijatra, proizlazi da je tužitelju dijagnosticiran anksiozni poremećaj te da je zbog stanja nogu napet i nervozan, nema mira ni spokoja, ne može uopće spavati tako da su mu ordinirani određeni lijekovi. Sve navedeno ukazuje da je opravdan iznos za pretrpljeni strah iznos od 3.000,00 EUR.

26.2. Ozljeda koju je tužitelj zadobio uzrokovala je naruženost srednjeg stupnja jer je zaostao ožiljak u području prednje strane lijeve potkoljenice dužine 31 cm te vidljiva mišićna hernija srednjeg dijela lijeve potkoljenice, a tužitelj šepa na lijevu nogu, koje šepanje je posljedica slabosti živaca i samog prijeloma u području lijevog gležnja. Naime kod tužitelja je evidentirana ozljeda živca koja je zaostala trajno i zbog ozljede živca oslabljena je funkcija stopala te isti mora nositi ortoza koja olakšava kretanje i poboljšava funkcionalnost stopala. Sud nalazi da su ožiljci na lijevoj potkoljenici tužitelja vidljivi trećim osobama tijekom ljeta kada se nosi kraća odjeća (kratke hlače), prilikom odlaska na plažu ili bazene na kupanje i sunčanje, dok je šepanje tužitelja uočljivo trećim osobama svakodnevno. Sve te okolnosti opravdavaju pravičnu novčanu naknadu za duševne bolove na ime naruženosti u iznosu od 3.000,00 EUR.

26.3. Prema nalazu i mišljenju medicinskog vještaka kod tužitelja je nastalo umanjene životnih aktivnosti od 25%, a koje se očituje u ograničenjima koja će tužitelj imati u svom životu. Tužitelju je ograničeno kretanje lijevog gležnja za 2/3 normalnog opsega, zbog ozljede živca oslabljena mu je funkcija stopala u smislu nemogućnosti podizanja stopala zbog čega mu je otežano obavljanje poslova koji zahtijevaju puni opseg kretanja lijevog gležnja kao što su čučanj, penjanje, silaženje po stepenicama, kosini ili ljestvama, hod po neravnom terenu, otežane su mu sportske aktivnosti, građevinski poslovi, rad u vrtu, nošenje tereta, duže stajanje ili hodanje.

26.4. Tužitelj je u dobi od 50 godina i sud nalazi da će zbog ograničenja koja su zaostala nakon liječenja, tužitelj kroz dulje vremensko razdoblje ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu. Osim toga sud je imao u vidu i zanimanje kojim se tužitelj bavi, isti je zidar i sasvim sigurno će mu biti otežano obavljanje poslova, koji su

mu bili izvor prihoda. Tužitelj ima 11-ero djece koje je obvezan uzdržavati te je neophodno obavljanje fizičkih poslova (građevinski radovi i dr.) kako bi osigurao egzistenciju obitelji, a za što mora ulagati dodatne napore odnosno ograničen je u obavljanju svih tih aktivnosti te sud smatra da iznos od 10.000,00 EUR predstavlja pravičnu novčanu naknadu na ime duševnih bolova zbog smanjenja životnih i radnih aktivnosti.

27. Dakle, sud tužitelju s osnova povrede prava osobnosti, odnosno neimovinske štete utvrđuje pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 19.500,00 EUR.

27.1. Sud je pri utvrđivanju visine pravične novčane naknade na ime neimovinske štete imao u vidu orijentacijske kriterije VSRH izmijenjene 2020. godine te inflatorne okolnosti od 2020. godine pa do donošenja odluke u ovom predmetu. Opće poznata je činjenica da porast inflacije u razdoblju od 2020. godine pa do danas iznosi više od 30 %.

28. Nesporno je da je I-tuženik tužitelju na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti, dakle neimovinske štete isplatio ukupno iznos od 16.800,00 kn/ 2.229,74 EUR.

29. Obzirom na utvrđeni doprinos osiguranika I. tuženika u nastanku štete u visini od 60% te uzimajući u obzir da je I. tuženik isplatio iznos od 2.229,74 EUR, sud je naložio I. tuženiku da tužitelju isplati na ime neimovinske štete daljnji iznos od 9. 470,26 EUR a odbio ga sa preostalim iznosom od 4.001,11 EUR.

30. Osiguranik II. tuženika je doprinio nastanku štetnog događaja u omjeru od 30 % te je istom naloženo da na ime neimovinske štete plati tužitelju iznos od 5.850,00 EUR, a sud je odbio tužitelja sa preostalim iznosom od 122,53 EUR.

31. Prema čl. 1095. st. 1. ZOO-a tko dugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s time u vezi, a i zaradu izgublenu zbog nesposobnosti za rad na vrijeme liječenja.

32. Temeljem nalaza i mišljenja medicinskog vještaka utvrđeno da je tužitelj trebao tuđu pomoć i njegu u punom opsegu 8 sati dnevno kroz vrijeme od 4 mjeseca te u smanjenom opsegu 2 do 3 sata dnevno kroz vrijeme od 4 mjeseca. Dakle, sud nalazi da je tužitelju trebala pomoć i njega 1.320 sati. Cijena sata za takvu nemedicinsku pomoć u vrijeme kada je ista bila potrebna, po ocjeni suda iznosila je najmanje 25,00 HRK tako da sud utvrđuje imovinsku štetu nastalu zbog potrebe tuđe pomoći i njege u iznosu od 33.000,00 HRK odnosno u iznosu od 4.379,85 EUR. Opće poznato je da su cijene sata rada čistačice u to vrijeme iznosile oko 5 do 6 EUR tako da je tuđa pomoć nemedicinskog tipa sasvim sigurno iznosila najmanje 25,00 HRK.

32.1. Obzirom na doprinos osiguranika I. tuženika u nastanku štete u omjeru od 60 % sud je naložio I. tuženiku da tužitelju na ime imovinske štete plati iznos od 2.627,92 EUR a odbio ga sa preostalim iznosom od 447,98 EUR.

32.2. Doprinos osiguranika II. tuženika u nastanku štete iznosi 30 % te je sud naložio II. tuženiku da tužitelju na ime imovinske štete isplati iznos od 1.313,96 EUR.

32.3. Prema podacima Centra za socijalnu skrb Požega, HZMO-a, HZZO-a, i Grada Požega proizlazi da tužitelj nije ostvario nikakve naknade po osnovi posljedica nastalih uslijed zadobivenih ozljeda u predmetnoj prometnoj nezgodi.

33. Sud je prihvatio zahtjev tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate koja na dosuđeni iznos neimovinske štete u odnosu na oba tuženika teče od 13. veljače 2019. do isplate. Naime, prema odredbi članka 1103. Zakona o obveznim odnosima obveza pravične novčane naknade dospijeva danom donošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Uvidom u zahtjev za naknadu štete tužitelja utvrđeno je da je tužitelj preporučenom pošiljkom poslao tuženicima zahtjev za naknadu štete koji zahtjev je zaprimljen 12.2.2019. Stoga je sud sukladno čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima a imajući u vidu da šteta nije nastala nakon podnošenja zahtjeva, tijekom zakonske zatezne kamate odredio počev od 13.2.2019.

33.3. Zakonsku zateznu kamatu na ime imovinske štete sud je odredio počev od presuđenja jer su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali ukućani odnosno isti nije posebno plaćao usluge tuđe pomoći i njege. Stoga mu pripada zakonska zatezna kamate tek od presuđenja.

33.4. Sud je odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom na ime odvjetničkog troška, a koji od I-tuženika zahtjeva u iznosu od 1.244,28 EUR a od II-tuženika u iznosu od 414,76 EUR sa kamatama kako je navedeno u tužbenom zahtjevu.

35. Naime prema čl. 151. st. 1. ZPP-a parnične troškove čine izdatci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka, pa dakle i troškovi nastali u svezi sa podnošenjem odštetnog zahtjeva kao pretprocesni odvjetnički trošak. Radi se o trošku vezanom uz ostvarivanje prava te se o njemu odlučuje kroz odluku o parničnom trošku prema Zakonu o parničnom postupku i nema osnove da se isti istakne kao samostalni materijalno pravni zahtjev. Taj zatraženi trošak ne predstavlja posebnu štetu a sud je o cjelokupnim troškovima parničnog postupka odlučio u točki VII i VIII izreke presude.

36. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i 5. u svezi s čl. 155. ZPP-a.

36.1. Tužitelj je u odnosu na I. tuženika uspio u cijelosti sa osnovom, a sa visinom tužbenog zahtjeva u omjeru od 73 % , dok je u odnosu na II. tuženika uspio u cijelosti sa osnovom a sa visinom tužbenog zahtjeva u omjeru od 98 % zahtjeva, odnosno II. tuženik je uspio u razmjerno neznatnom dijelu.

36.2. Naime, tužitelj tužbom potražuje od I. tuženika ukupan iznos od 16.547,77 EUR dok mu je dosuđen iznos od 12.098,18 EUR što predstavlja uspjeh od 73 %, dok od II. tuženika zahtjeva iznos do 7.286,49 EUR a dosuđen mu je iznos 7.163,96 EUR, što predstavlja uspjeh od 98%.

36.3. Sud u ukupnu vrijednost predmetnog spora nije uzeo u obzir zahtjeve na ime odvjetničkog troška u ukupnom iznosu od 1.659,04 EUR, iako ga je sud odbio sa tim zahtjevom a jer se po ocjeni suda radi o sporednom zahtjevu o kojem je odlučeno u konačnoj odluci u troškovima parničnog postupka.

37. Sud je tužitelju priznao nagradu za sastav odštetnog zahtjeva u iznosu od 500,00 EUR, nagradu za sastav podneska od 20.7.2020. (list 94) u iznosu od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na pripremnom ročištu od 14.10.2020. godine (list 97) u iznosu od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 1.12.2020. (list 107), u iznosu od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 25.1.2021. (list 119) u iznosu od 250,00 EUR (50 % nagrade zbog odgode), nagradu za sastav podneska od 19.3.2021. (list 142) u iznosu od 125,00 EUR (25 % nagrade), nagradu za sastav podnesaka od 14.6.2021. (list 188) u iznosu od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 13.9.2021. (list 194) u iznos od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 25.10.2021. (list 222) u iznos od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 7.4.2025. (list 363) u iznosu od 250,00 EUR (odgoda rasprave), nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 13.5.2025. (list 368) u iznosu od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 22.1.2026. (list 426) u iznosu od 500,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 16.3.2026. (list 436) u iznosu od 500,00 EUR, i nagradu za pristup ročištu radi objave presude u iznosu od 100,00 EUR te nagradu za sastav žabe u iznosu od 250,00 EUR (prema v.p.s. odbijajućeg dijela u prethodnoj presudi). Ukupno troškovi na ime zastupanja sa PDV-om iznose 7.468,75 EUR.

37.1. Kako je osiguranik I. tuženika doprinio nastanku štete u omjeru od 60% to bi obveza I. tuženika za naknadom štete iznosila 4.481,25 EUR. No, obzirom na uspjeh u parnici u odnosu na I. tuženika u omjeru od 73 % to bi I. tuženik bio u obvezi naknaditi trošak u iznosu od 3.271,31 EUR.

37.2. Obveza II. tuženika za naknadom štete obzirom na doprinos njegova osiguranika nastanku štete od 30 % iznosi 2.240,62 EUR koji je iznos II. tuženik obavezan naknaditi u cijelosti, sukladno čl. 154. st. 5. jer tužitelj u odnosu na njega nije uspio u razmjerno neznatnom dijelu.

38. Trošak vještačenja u iznosu od 400,00 EUR sud je naložio da tuženici plate u omjeru u kojem su osiguranici tuženih doprinijeli nastanku štete bez obzira na uspjeh u parnici pa je tako obveza I. tuženika u naknadi navedenog troška iznosi 240,00 EUR, a II. tuženika 120,00 EUR.

39. Slijedom navedenog sud je naložio I. tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 3.511,31 EUR a II. tuženiku da plati trošak u iznosu od 2.360,62 EUR dok je odbio tužitelja sa preostalim dijelom zahtjeva na ime troškova parničnog postupka.

40. Sud je odbio tuženike sa zahtjevom na ime troškova parničnog postupka u odnosu na povučeni dio zahtjeva, jer povučeni dio nije izazvao posebne dodatne radnje odnosno troškove. Nije bilo posebnog vještačenja za povučeni dio niti dodatnih ročišta i posebnih podnesaka a niti drugih zasebnih troškova zbog toga dijela.

41. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Požega, 14. svibnja 2026.

Sudac :
Snježana Polgar

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana objave iste. Žalba se podnosi ovom sudu u tri primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA

1. Odvjetnik Ivan Bošković, Požega
2. Odvjetničko društvo Grgić i partneri Zagreb, Pisarnica u Osijeku, Ivana Gundulića 5b
3. Odvjetnik Zlatko Zvonarević, Osijek

Broj zapisa: **9-30888-01567**

Kontrolni broj: **07f9f-8a166-287e6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.